

Predlogi pritožnic:

Pritožnici Sodišču predlagata, naj:

- razveljavi sodbo Splošnega sodišča z dne 1. julija 2010 v zadevi T-321/05;
- Odločbo Komisije (2005) 1757 konč. z dne 15. junija 2005 (zadeva COMP A.37.507/F3 – AstraZeneca) razglasi za nično;
- podredno, po svojem prostem preudarku zniža globo, ki je pritožnicama naložena v členu 2 izpodbijane odločbe;
- Komisiji naloži plačilo stroškov.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnici navajata več očitkov napačne uporabe prava v sodbi. Očitki so povzeti pod temi ločenimi naslovi:

Opredelitev upoštevnega trga proizvoda. Splošno sodišče naj bi napačno uporabilo pravo s tem, da je potrdilo ugotovitve Komisije o upoštevem trgu proizvoda iz odločbe, in sicer da so inhibitorji protonske črpalke (v nadaljevanju: IPČ) v obdobju od 1993 do 2000 tvorili samostojen trg. Navedena sta dva pritožbena razloga.

Prvi pritožbeni razlog je sestavljen iz dveh glavnih delov. Prvič, Splošno sodišče naj bi storilo napako, ker ni časovno analiziralo dokazov in je tako upoštevni trg proizvoda leta 1993 opredelilo na podlagi stanja konkurence med IPČ in H2 antihistaminiki leta 2000. Drugič, Splošno sodišče naj bi storilo napako, ker ni upoštevalo dejstva, da je bilo povečanje uporabe IPČ postopno, saj naj praksa zdravnikov, ki predpisujejo zdravila – za katero je značilna „inercija“ – ne bi bila pomembna za opredelitev trga.

Drugi pritožbeni razlog je, da naj bi bilo vprašanje skupnih stroškov zdravljenja s H2 antihistaminiki v primerjavi z IPČ bistvenega pomena za kakršnokoli domnevno zanašanje na razlike v cenah pri opredelitvi trga, Splošno sodišče pa naj bi storilo napako, ker ni upoštevalo skupnih stroškov zdravljenja.

Prva zloraba prevladujočega položaja, povezana z dodatnimi varstvenimi certifikati. Pritožbeni razlogi v zvezi s prvo zlorabo se delijo na dva glavna dela. Prvič, Splošno sodišče naj bi napačno uporabilo pravo pri presoji, kaj pomeni konkurenca na podlagi zaslug. Splošno sodišče naj bi pri presoji, ali so bile predstavitve pritožnic pred patentnimi uradi objektivno zavajajoče, nepravilno kot neupoštevno zavrnilo razumnost in dobrovernost razumevanja pravice pritožnic do dodatnih varstvenih certifikatov. Nepreglednost naj ne bi zadostovala za ugotovitev zlorabe predpisov, zahtevali naj bi se namerna

prevara ali goljufija. Drugič, Splošno sodišče naj bi napačno uporabilo pravo pri presoji, kaj pomeni ravnanje, namenjeno omejevanju konkurence. Splošno sodišče naj bi napačno ugotovilo, da sama prijava pravice intelektualne lastnine, ki utegne začeti veljati čez 5 ali 6 let, pomeni ravnanje, za katerega se lahko šteje, da je namenjeno omejevanju konkurence, ne glede na to, ali je pravica nazadnje priznana in/ali se izvršuje. Razlog za to naj bi bil, da je to ravnanje preveč nepovezano in oddaljeno od trga, ki naj bi bil prizadet.

Druga zloraba prevladujočega položaja: odvzem dovoljenj za trženje. Pritožbeni razlogi v zvezi z drugo zlorabo se delijo na dva glavna dela. Prvič, Splošno sodišče naj bi storilo napako pri presoji, kaj pomeni konkurenca na podlagi zaslug. Splošno sodišče naj bi napačno ugotovilo, da izvrševanje absolutne pravice po pravu Skupnosti pomeni kršitev konkurence na podlagi zaslug.

Drugič, Splošno sodišče naj bi napačno uporabilo pravo pri presoji, kaj pomeni ravnanje, namenjeno omejevanju konkurence. Splošno sodišče naj bi napačno ugotovilo, da je samo izvrševanje pravice po pravu Skupnosti namenjeno omejevanju konkurence. Podredno, če bi Sodišče ugotovilo, da izvrševanje pravice po pravu Skupnosti načeloma lahko pomeni zlorabo, potem za ugotovitev zlorabe ne zadostuje zgolj namen izkrievljanja konkurence. Pritožnici trdita, da bi morala Komisija dokazati, da je bilo izvrševanje veljavne pravice namenjeno izključevanju kakršnekoli učinkovite konkurence. To bi bilo podobno pogojem v primerih v zvezi z obvezno pridobitvijo dovoljenj, na katere se dejansko nanaša druga zloraba.

Globi. Splošno sodišče naj bi napačno uporabilo člen 15(2) Uredbe št. 17⁽¹⁾, ker ni nasprotovalo temu, kako je Komisija izračunala globo, in ni ustrezno upoštevalo novosti domnevnih zlorab, neobstoja kakršnegakoli vpliva na konkurenco in drugih olajševalnih okoliščin.

⁽¹⁾ Uredba št. 17 Prva Uredba o izvajanju členov 85 in 86 Pogodbe (UL L 13, str. 204).

Sklep predsednika Sodišča z dne 3. septembra 2010 – Komisija proti Italijanski republiki

(Zadeva C-366/09)⁽¹⁾

(2010/C 301/28)

Jezik postopka: italijanščina

Predsednik Sodišča je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 256, 24.10.2009.